

Igaza volt, igaza lett Csurkának

2023 július 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

A MIÉP eszmeisége jótékonyan termékenyítette meg a magyar közéletet.

Harminc évvel ezel?tt lépett színre a Magyar Igazság és Élet Pártja. A Csurka István alapította és vezette alakulat rövid ideig volt els? vonalas, közvetlen szerepl?je a hazai közéletnek, szellemisége, programja, célkit?zései azonban máig meghatározóan formálták és formálják a keresztény magyar politikai tábort. A manapság divatos fordulatot a MIÉP-re és Csurka Istvánra alkalmazva elmondható, hogy nem igaza volt, hanem igaza lett.

Ami persze azt jelenti, hogy bizony igaza volt. Igaza volt már akkor, amikor a Magyar Rádió Vasárnapi újság cím? magazinm?sorában 1990. január 14-i jegyzetében figyelmeztetett az épp csak elkezd?dött rendszerváltás sunyi eltérítésének veszélyére:

„[…] amíg egy törpe kisebbség el tudja hitetni az egész társadalommal, hogy csak az ? igazsága az igazság, és minden, ami az ? körén kívülr?l jön, elvetend? […], addig nincs kilátás arra, hogy a magyarság nagy népi tömegei jól érezzék magukat a saját hazájukban. Ébreszt?, magyarság! Megint félrevezetnek! Elmúlt az ?szirózsás forradalom, ez már a Kun Bélák id?szaka, még akkor is, ha Lenint szidják az új Lenin-fiúk.”

Ahogy mondani szokták, sok mindent meg kell változtatni ahhoz, hogy minden ugyanúgy maradjon. Bizony, épp így történt. El?sereglettek régi fizimiskájú új arcok, handabandázva kioktatták a magyarokat demokráciából, európaiságból, szakértelemb?l, hogy végül 1994-ben ismét rácsapják az idegen érdekek kalodáját a nemzetre. Ezt ismerte fel idejekorán Csurka István és mindazok, akik vele tartottak. Ebb?l a felismerésb?l született meg az új magyar nemzeti radikalizmus, amit el?ször Bajcsy-Zsilinszky Endre hirdetett meg 1931-ben. Onnan csak egy ugrás id?ben a második világháború, a szovjet megszállás, ötvenhat, a gerinctör? kádári relatív jólét, és már ott is vagyunk hat évtizeddel kés?bb az újabb nekirugaszkodásnál.

A MIÉP közvetlen el?zményének, eszmei manifesztumának a nevezetes Csurka-dolgozat tekinthet? (Néhány gondolat a rendszerváltás két esztendeje és az MDF új programja kapcsán, Magyar Fórum, 1992. augusztus 20.). Ebben a szerz?, a kormány legnagyobb pártja,

a Magyar Demokrata Fórum alelnöke a folyamatos hátrálások és a stratégiát nélkülöz? rögtönzések önfeladó, zsákutcás politikáját kárhoztatta, és a magyar élet szociológiai mélyrétegeit is megvilágítva az eredeti, lakiteleki MDF szellemében fogant fordulatot, er?felmutatást, valódi rendszerváltást sürgetett, határozott fellépést követelve az SZDSZ által megszállt, törvényellenesen m?köd? közmédia jogsért? vezet?i ellen.

Emellett azonban Európa erkölcsi-szellemi süllyedésére is felhívta a figyelmet, akkor, 1992-ben:

„Talán csak Kínában és Japánban látható valami tervszer?ség és következetesség, és az izraeli politikának van meg a maga egyirányúsága. […] Európában ezzel szemben birodalomroncsok vannak. […] Európa mindegyik hatalma, még a gazdaságilag leger?sebb Németország is Washingtonban ellenjegyezteti lépéseit, s igyekszik jó pofát vágni ahhoz, hogy egy szövetségi rendszer keretében támogatják és ellen?rzik. A multinacionális nagyvállalatok beláthatatlan hatalommal rendelkeznek.” Ebb?l a helyzetb?l pedig a magyar érdek?, kezdeményez?, a dogmákat elvet? politikát látta kiútnak: „Nem tervhivatali asztaloknál készült közgazdasági patronokra van szükség, hanem magyar, népi-nemzeti alapú gazdasági politikára. Ezen múlik az életben maradás. Nincs más szentség, csak a nemzeti érdek. […] A társadalomnak most az er?s, életképes, munkára és teljesítményre szemez?d? családokat kell támogatnia és ?ket kell érzelmi mintaként beállítani.”

Igen, Csurkának igaza volt 1992-ben. És igaza volt képvisel?társának, Zacsek Gyulának, aki Csurka hetilapjában, a Magyar Fórumban terjedelmes, nyolc teljes oldalon közölt tanulmányában leplezte le a Soros-hálózat m?ködését és SZDSZ-es bekötöttségét (Termeszek rágják a nemzetet, avagy gondolatok a Soros-kurzusról és a Soros-birodalomról, Magyar Fórum, 1992. szeptember 3.).

Abban az évben még egy mélyenszántó elemzést írt Csurka István Keser? hátország címmel, ez a Magyar Fórum 1992. december 24-i és 31-i számában jelent meg két részben. Ebben a szállászcsinálók és a rendcsinálók ellentétét rajzolta meg, rámutatva, hogy utóbbiak alkotják a kisiklatott, eltérített rendszerváltásban csalódottak hatalmas tömegét. És ismét kitekintett az európai színtérre. Döbbenetes olvasni:

„Fejl?dik ugyan a technológia, a tudományban a biológia, a fizika, a csillagászat, az elit mégis mintha lassan süllyedne. Lassan felismeri a süllyedés okát: intézményei a középszer?ség puha lapályára vannak alapozva.

Néhányan meglátnak még ennél tragikusabbat is: süllyed az európai civilizáció. Valami nincs rendben az alapoknál, mert az, ami történik, els?sorban idegenszer?. Nem a kétezer éves Európában kialakult alkatok, emberi kapcsolatrendszerek szerint való, hanem valami más.”

Igen, Csurka Istvánnak igaza volt. Ma benne élünk, lassan belefulladunk ebbe a „valami más”-ba.

A keser? hátországból született tehát a MIÉP, de el?tte még a Magyar Út Körök mozgalma, a közélettel, a nemzeti ügyekkel foglalkozó öntevékeny helyi kisközösségek hálózata, melyben könny? fölismerni a kés?bbi polgári körök el?képét. Ez adta a MIÉP bázisát. Az új párt létrejöttének folyamatában az els? lépés kétségtelenül az 1992-es Csurka-dolgozat volt, majd következett az MDF 1993 januárjában lezajlott országos gy?lése, ahol Csurka számára nyilvánvalóvá lett, hogy bár újraválasztották alelnöknek, lényegileg egyedül maradt pártjában. Innen már nem volt visszaút, és miután Csurka és az MDF-frakcióban vele rokonszenvez?k 1993 májusában nemmel szavaztak az önfeladó, gyáva magyar–ukrán alapszerz?désre, megalakították a Magyar Igazság Nemzetpolitikai Csoportot. Június 22-én kizárták az MDF-b?l Csurka Istvánt, az alapítók egyikét, július 3-án és 4-én a Magyar Út Körök nagyszabású országos sereglésén pedig bejelentették a Magyar Igazság és Élet Pártja megalakulását, amit még abban a hónapban nyilvántartásba is vett a bíróság.

Az 1994-es választáson nem sikerült a parlamentbe jutás, de a MIÉP a következ? években, már csak százezreket megmozgató tüntetései okán is megkerülhetetlen er?vé vált, és 1998-ban bejutott az Országgy?lésbe, ahol iskolapéldáját adta a hazafias, elvi alapú, konstruktív ellenzékiségnek. Létrejött a párthoz köt?d? Bocskai István Szabadegyetem és annak nívós kulturális produkciókkal el?rukkoló részlege, a Bocskai Színpad, Csurka István pedig továbbra is meghatározó politikai elemzésekkel nyitogatta a szemeket.

Tízb?l tíz – néhány gondolat plázákról, szálláscsinálókról, Magyarország megszállásáról cím?, 2001-ben megjelent tanulmánya például megdöbbent? er?vel tárta fel az akkoriban csúcsra járatott, látszólag csak gazdasági szempontú bevásárlóközpont-cunami társadalompolitikai mögöttesét, a lelkekben történ? váltóállításra irányuló stratégiát.

Ebben is igaza volt, és még inkább igaza lett. És bár 2002-ben, gyaníthatóan goromba csalássorozat nyomán a MIÉP kiesett a parlamentb?l, a továbbiakban pedig (sok más tényez? mellett) elnöke emberi gyarlóságai miatt is a közvetlen politikai színtéren marginalizálódott, az alapelvek szilárdak maradtak, és ha jól figyelünk, láthatjuk, hogy 2010 óta fontos részét képezik a kormánypolitika fundamentumának. A MIÉP hirdette meg a nemzetépít? állam programját, akárcsak a „megmaradni, gyarapodni, visszaszerezni” jelszóhármast, 180 fokban szembeszegülve a rendszerváltozás id?szakának társadalombomlasztó, tudatzülleszt?, kultúrátlanító, vagyonveszt? balliberális politikájával. A magyar kormány ma ezt képviseli.

Beérett a harminc évvel ezel?tt elvetett mag.

Ágoston Balázs - www.magyarnemzet.hu

Ajánló